

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Moniky Javorové a soudců JUDr. Miroslavy Honusové a JUDr. Petra Hlušíka, Ph. D. ve věci

žalobce: **Sementinox Company, s. r. o.**
sídlem Havlíčkova 190/12, 737 01 Český Těšín

proti
žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**
sídlem Masarykova 427/31, 602 00 Brno

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 16. 5. 2019, č. j. 18224/19/5300-21442-711458

takto:

I. Žaloba se **zamítá**.

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Vymezení věci

1. Žalobce se podanou žalobou ze dne 18. 7. 2019 domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne ze dne 16. 5. 2019, kterým bylo zamítnuto jeho odvolání žalobce a potvrzeno rozhodnutí Finančního úřadu pro Moravskoslezský kraj ze dne 1. 6. 2017, kterým tento zamítl přihlášku žalobce k registraci k DPH.
2. K věci uvedl, že dne 20. 3. 2017 podal žalobce žádost o dobrovolnou registraci k dani z přidané hodnoty s tím, že jeho žádost byla doplněna přílohou (interní formulář GFR); žádost o registraci byla podána s odkazem na § 6f odst. 1 zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty (dále jen „ZDPH“). V reakci na podanou přihlášku vyzval správce daně žalobce ve smyslu § 128 odst. 1 zákona č. 280/2009 Sb., daňového řádu (dále jen „daňový řád“) ke sdělení a doložení dalších skutečností. Podle žalobce i přes velmi detailní odpověď správce daně uzavřel, že mu přetrvaly pochybnosti a přihlášku k DPH zamítl. K odvolání žalobce rozhodl žalovaný napadeným rozhodnutím.
3. Žalobce připomněl, že zmiňovanou výzvou ze dne 18. 4. 2017 byl správcem daně podle § 128 odst. 1 daňového řádu vyzván, aby:
 - doložil správci daně listinné dokumenty, které lze považovat za doklady prokazující skutečný záměr daňového subjektu vykonávat ekonomickou činnost
 - sdělil správci daně, jakou metodou a na základě jakých dokumentů byla stanovena výše ročního obratu
 - prokázal, že předmětem spolupráce mezi společností H&P Account Tax Consulting, a. s. a LeMIROJ Property s. r. o., které jsou uvedeny v příloze k přihlášce v bodě 5 jako hlavní odběratelé a dodavatelé, je ekonomická činnost
 - sdělil správci daně jména a názvy dalších obchodních partnerů personálně nepropojených s žalobcem
 - sdělil správci daně, co bude předmětem nákupu a prodeje zboží a doložil smlouvy, faktury, objednávky apod.
 - předložil uzavřené dohody o provedení práce
 - prokázal existenci sídla dle § 4 odst. 1 písm. i) ZDPH, tzn. místa vedení daňového subjektu, kterým se rozumí místo, kde jsou přijímána zásadní rozhodnutí týkající se řízení daňového subjektu, popř. místa kde se schází vedení daňového subjektu
 - sdělil, kde je umístěn majetek využívaný žalobcem k ekonomické činnosti
 - doplnil příkazní smlouvu o přílohy v ní uvedené.
4. Žalobce má za to, že správci daně poskytl požadovaná vysvětlení a podklady. Správce daně přesto žádost žalobce zamítl s odkazem na to, že žalobce nedoložil relevantní důkazní prostředky, svědčící o provedení relevantních úkonů na území ČR, směřujících k zahájení vlastní ekonomické činnosti. To převzal také žalovaný, když zpochybnil splnění zákonné podmínky pro registraci DPH podle § 6f ZDPH, tedy že žalobce je osobou povinnou k dani. Žalobce přitom odkázal na judikaturu SDEU ve věci C-268/86, zejména na závěry, že úkony prováděné v rámci přípravy na ekonomickou činnost již představují ekonomickou činnost. Žalovaný podle žalobce staví své rozhodnutí na nepotvrzených domněnkách a pochybnostech, když uvedl, že obavy žalovaného vyplývají z negativních zkušeností s neplněním základních procesních povinností, aniž by toto tvrzení jakkoli doložilo, když k uvedenému mělo docházet ze strany téhož jednatele jako jednatele

žalobce. Žalovaný v bodě [23] napadeného rozhodnutí uvedl, že jím a správcem daně vytýkané skutečnosti nejsou samy o sobě protizákonné, avšak ve svém souhrnu mají tvořit ucelený soubor vzájemně se doplňujících a na sebe navazujících nepřímých důkazů prohlubujících pochybnosti žalovaného. S tím žalobce zásadně nesouhlasí, když nelze žádné zpochybňující důkazy k podané žádosti o registraci shledat. Žalovaný nemůže žalobci právně zapovídat spolupráci s některými osobami mu poskytující služby jen na základě toho, že by mělo jít o propojené osoby a na tom základě dovozovat účelovost poskytnutých důkazních prostředků. To, že statutární orgán žalobce má působit i v jiných právnických osobách, které představují osoby odlišné od žalobce a v rámci nichž má finanční správa negativní zkušenosti, pak by měla finanční správa taková tvrzení doložit, když k takovému povšechnému tvrzení se žalobce nemůže blíže vyjádřit. Je pravdou, že ve společnostech Laventir Group s. r. o. a Malastix Plus s. r. o. kdysi jednatel žalobce vykonával funkci statutárního orgánu; skutečnost, že následně došlo k prodeji těchto společností třetí osobě

jistě nemůže znamenat, že by jednatel žalobce měl odpovídat za následný výkon funkce ze strany této jiné osoby. Žalobce ani jeho jednatel nemohl předvídat, že jakýkoliv budoucí vlastník a statutární orgán jiné společnosti nebude plnit své povinnosti. Celé zamítavé stanovisko žalovaného v rozhodnutí vydaném až po dvou letech po podaném odvolání je založeno na abstraktních a ničím nepodložených pochybnostech, které nemají relevanci pro projednávanou věc a ke kterým žalovaný vůbec neměl přihlížet.

5. Napadené rozhodnutí je rovněž nepřezkoumatelné pro nesrozumitelnost, neboť žalovaný na jednu stranu uvádí, že žalobce splnění zákonných podmínek neprokázal, jelikož není osobou povinnou k dani, avšak zároveň se ztotožňuje se závěry správce daně, podle kterých lze registraci odmítnout i při splnění zákonných podmínek.
6. Žalovaný navrhl žalobu zamítnout. S ohledem na obdobnost žalobních námitek s námitkami odvolacími odkázal v podrobnostech na napadené rozhodnutí a obsah správních spisů. Poukázal na to, že zamítavé rozhodnutí nestojí na nepotvrzených domněnkách a pochybnostech správce daně, ale na negativní zkušenosti správce daně s předkládáním účelových dokladů jednatelem žalobce v předchozích registračních řízeních, což vyvolalo důvodné pochybnosti správce daně o skutečném záměru žalobce vykonávat ekonomickou činnost. Žalovaný dospěl k závěru, že zjištěné skutečnosti společně s informacemi a dokládáním důkazních prostředků žalobcem prokazují, že daňové doklady za služby a následné pohyby na účtu za tyto služby jsou pouhým tvrzením, kterými se žalobce snaží prokázat přípravnou činnost k následné ekonomické činnosti. Zejména žalovaný zdůraznil předkládání téměř identických důkazních prostředků při předchozích registračních řízeních jednatelem žalobce, když tento figuroval v desítkách společností, u kterých došlo krátce po registraci k DPH k jejich prodeji, následnému neplnění procesních povinností ze strany těchto společností a deklarovaná ekonomická činnost společností nebyla vykonávána. Za těchto okolností nemohou výpisy z účtu, faktury ani smlouvy předložené žalobcem prokázat faktický výkon ekonomické činnosti a tím naplnění podmínky § 6f odst. 1 ZDPH. Žalovaný zdůraznil, že R. S., jednatel žalobce, v rámci většiny registračních a případných odvolacích řízení předkládá obdobné doklady, které mají dokládat ekonomickou činnost společností, ve kterých působí. Veškeré textové přílohy jsou vyjma předmětu podnikání obchodních korporací prakticky totožné. Zjištěné skutečnosti ve svém souhrnu v rámci registračního řízení vyvolaly důvodné pochybnosti o skutečném záměru žalobce vykonávat ekonomickou činnost a tyto pochybnosti nebyly

rozptýleny ani žalobcem předloženými dokumenty. Obdobné dokumenty byly předloženy také v rámci registračních řízení u společností Laventir Group s. r. o., Proklamantix, s. r. o., Mercederon, s. r. o., Kohenix Invest s. r. o., Klanomax Czech, s. r. o., Sakarentol Plus s. r. o. a Benerostal Pro s. r. o. Z provedeního dokazování bylo podle žalovaného dovozeno, že jednatel žalobce R. S. zakládá obchodní korporace, které se následně za účelem dosažení vyššího zisku při jejich prodeji snaží registrovat jako plátce DPH. Pokud se týče lhůty, ve které bylo žalovaným rozhodnuto, tato nemá vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí, když žalobce ani v průběhu řízení se proti případným průtahům nebránil

Zjištění z obsahu správních spisů

7. Z obsahu správních spisů vyplývá, že žalobce podal dne 20. 3. 2017 k Finančnímu úřadu pro Moravskoslezský kraj přihlášku k registraci k DPH z důvodu podle § 6f odst. 1 ZDPH, v rozhodném znění.
8. Prvostupňový správce daně vyzval žalobce výzvou ze dne 18. 4. 2017 k odstranění pochybností v registračních údajích podle § 128 odst. 1 daňového řádu, a to tak, že vyzval žalobce, aby ve lhůtě 15 ti dnů doložil skutečnosti uvedené v bodě [3] tohoto rozsudku. Výzva byla odůvodněna tím, že pro potřeby registračního řízení je nutno prokázat, že žadatelem o registraci k dani je osoba povinná k dani uskutečňující ekonomickou činnost dle § 5 ZDPH nebo osoba, která se na

její uskutečňování připravuje. Žalobce přitom v přihlášce k registraci uvedl obrat za nejbližších 12 přecházejících po sobě jdoucích kalendářní ve výši nula. V bodě 2 přihlášky žalobce upřesnil, že bude vykonávat činnosti v oblasti poradenství, servisu, zprostředkování nákupu a prodej zboží pro golf; jako dokumenty přiložil smlouvu a příkazní smlouvu, které však uskutečňování uvedené činnosti neprokazují. Jako obchodní partnery uvedl žalobce společnost H&P Account Tax Consulting, a. s. a LeMIROJ Property s. r. o., ale nepředložil žádné listiny, které by dokládaly, že v rámci spolupráce s těmito subjekty žalobce realizuje avízovanou ekonomickou činnost. Co se týče sídla žalobce, dovedl správce daně dle předložené smlouvy, že žalobce se na uvedené adrese H. 190/12, Č.T. pravidelně nezdržuje, trvale zde neužívá žádné prostory a nemá umístěn stabilně žádný majetek, který by sloužil k realizaci jeho ekonomické činnosti. Správci daně tedy vznikly pochybnosti o tom, zda žalobce je osobou povinnou k dani podle § 5 ZDPH a naplňuje tak podmínky § 6f odst. 1 a § 94a ZDPH a dále o existenci skutečného sídla společnosti ve smyslu § 4 odst. 1 ZDPH.

9. V reakci na uvedenou výzvu žalobce podáním ze dne 2. 5. 2017 správci daně k jednotlivým bodům výzvy sdělil, že:
 - další písemné dokumenty, vyjma již předložených, žalobce prozatím s ohledem na krátkou existenci nemá. V případě dojednání konkrétní zakázky budou sepsány konkrétní smlouvy pro realizaci oné zakázky
 - výše obratu byla stanovena s ohledem na zkušenosti se zvyšujícím se zájmem o golf a veškeré servisy s tím související a na očekávanou frekvenci požadovaných služeb, dále vzhledem ke znalosti místního prostředí a tím i potencionálních klientů. Žádná konkrétní metoda nebyla a nemohla být použita, když vzorová obligatorní žádost k registraci DPH hovoří pouze o předpokládaném obratu

- pokud se týče doložení spolupráce se společnostmi H&P Account Tax Consulting, a. s. a LeMIROJ Property s. r. o. žalobce sdělil, že již dříve správci daně doložil některé smlouvy uzavřené za účelem uskutečňování své ekonomické činnosti, včetně smlouvy o poskytování administrativních služeb uzavřené se společností LeMIROJ Property s. r. o. s účinností od 1. 3. 2017. Dále žalobce doložil fakturu č. 2017005 vystavenou dle uvedené smlouvy za březen 2017. Dále žalobce doložil smlouvu uzavřenou se společností H&P Account Tax Consulting, a. s. a rovněž tak fakturu č. 20170268 za březen 2017. Podle žalobce uvedené vystavené daňové doklady slouží k prokázání výkonu pořízených služeb spočívajících v přípravě na výkon ekonomické činnosti.
- žalobce nemá v současné době stálé obchodní partnery než doposud uvedené
- již v příloze k registraci k DPH žalobce uvedl, že se hodlá zabývat širokým spektrem obchodních, poradenských a zprostředkovatelských služeb; tuto činnost nelze blíže specifikovat. Poskytování služeb bude probíhat v mezích živnostenského oprávnění volné živnosti. Pokud se jedná o nákup a prodej zboží, mělo by jít o pestrý sortiment vybavení pro golfovou hru
- žalobci není zřejmé, jaké dohody o provedení práce správce daně požaduje, když činnost společnosti bude zajišťovat její jednatel
- místo vedení žalobce a místo přijímání zásadních rozhodnutí se nachází v zapsaném sídle, kde je žalobce řádně označen a dohledatelný. V tomto místě se rovněž nachází účetní doklady žalobce. V daném místě má žalobce zřízen právní titul k užívání prostor vždy, když to bude potřebné, což pro žalobce znamená také významnou úsporu
- s ohledem na charakter aktuálně využívaného majetku (notebook, mobilní telefon) nemá tento majetek žádné stálé umístění.

10. Rozhodnutím ze dne 1. 6. 2017 Finanční úřad pro Moravskoslezský kraj zamítl registraci žalobce k DPH na základě Přihlášky k registraci k DPH ze dne 20. 3. 2017. Podle správce daně žalobce ani přes výzvu podle § 128 odst. 1 daňového řádu nerozptýlil pochybnosti, když žalobcem doložené faktury od personálně propojených osob nesvědčí o ekonomické činnosti žalobce, ale o ekonomické činnosti jeho obchodních partnerů. Kromě těchto faktur pak žalobce doložil pouze potvrzenou objednávku společnosti Golf Brothers s. r. s. ze dne 3. 4. 2017, z čehož však není zřejmé, zda došlo k faktickému uskutečnění transakce a zda se nejedná o budoucí nákup pro vlastní potřebu jednatele žalobce. Rozsah žalobcem zvolených předmětů činnosti svědčí o tom, že žalobce byl založen za účelem prodeje. Správce daně dospěl k závěru, že žalobce nedoložil důkazní prostředky svědčící o provedení konkrétních úkonů směřujících k zahájení vlastní ekonomické činnosti. Dále správce daně uvedl, že už jen množství společností založených R. S. vzbuzuje pochybnosti o tom, že jediná osoba na pozici jednatele je fyzicky a časově schopná zajistit skutečnou ekonomickou činnost společností, tak jak bylo u těchto společností v přihláškách k registraci DPH vždy deklarováno. Společnosti jsou zakládány a zapisovány do obchodního rejstříku zpravidla po několika najednou. Nejméně ve 30 případech společnosti vůbec nezačaly vykonávat ekonomickou činnost po zaregistrování, byly obratem prodány cizím státním příslušníkům nebo společnostem, které se též zabývají prodejem společností, jako např. MARAGONI s. r. o. či VATENFALL s. r. o. Správce

daně vycházel z vlastních zkušeností z předchozích mnoha registrací a dospěl k závěru, že přihláška k registraci žalobce je účelová.

11. Následně rozhodl k odvolání žalobce žalovaný napadeným rozhodnutím. Ztotožnil se s postupem prvostupňového správce daně a dále uvedl, že obdobné daňové doklady jaké žalobce předložil v tomto registračním řízení, předložil také v rámci registračních řízení u společností Laventir Group s. r. o., Proklamentix, s. r. o., Mercederon, s. r. o., Kohenix Invest s. r. o., Klanomax Czech, s. r. o., Sakarentol Plus s. r. o. a Benerostal Pro s. r. o. Uvedené doklady byly vystaveny účelově a nesvědčí o ekonomické činnosti žalobce. Dodavatelé žalobce jsou personálně propojené osoby; uvedené vyvolává pochybnosti žalovaného o skutečném záměru žalobce vykonávat ekonomickou činnost.

Posouzení věci krajským soudem

12. Krajský soud přezkoumal v mezích žalobních bodů dle § 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“) napadené rozhodnutí, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.) a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná. Ve věci rozhodl bez jednání v souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s.
13. Podle § 6f odst. 1 ZDPH v rozhodném znění, osoba povinná k dani se sídlem nebo provozovnou v tuzemsku, která uskutečňuje nebo bude uskutečňovat plnění s nárokem na odpočet daně, je plátcem ode dne následujícího po dni oznámení rozhodnutí, kterým je tato osoba registrována. Tato osoba může podat přihlášku k registraci ve smyslu § 94a odst. 1 ZDPH.
14. Osobou povinnou k dani je podle § 5 odst. 1 zákona o DPH osoba, která samostatně uskutečňuje ekonomickou činnost, nestanoví-li tento zákon jinak.
15. Podle § 128 odst. 1 daňového řádu správce daně prověří údaje uvedené daňovým subjektem v přihlášce k registraci nebo v oznámení o změně registračních údajů a v případě pochybností o jejich správnosti nebo úplnosti vyzve daňový subjekt, aby údaje vysvětlil, doložil, popřípadě doplnil nebo změnil, a zároveň stanoví lhůtu, v níž je daňový subjekt povinen tak učinit.
16. Povinnost ověřit pravdivost údajů v případě registrace k DPH vyplývá i z judikatury SDEU. Např. v bodě 29 rozsudku ze dne 14. 3. 2013, *Ablesio*, C-527/11, Soudní dvůr uvedl: *„Členské státy jsou kromě toho povinny zaručit pravdivost zápisů do registru osob povinných k dani za účelem zajištění řádného fungování systému DPH. Je tak věcí příslušného vnitrostátního orgánu ověřit postavení osoby povinné k dani dříve, než jí přidělí identifikační číslo pro účely DPH“* (srov. také rozsudek SDEU ze dne 6. 9. 2012, *Mecsek Gabona Kft*, C-273/11, bod 63). Tomu odpovídá povinnost daňového subjektu prokázat všechny skutečnosti, které je povinen uvádět v daňovém přiznání či jiných podáních (§ 92 odst. 3 daňového řádu). Tato povinnost se vztahuje i na údaje uvedené daňovým subjektem v přihlášce k registraci k DPH (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 3. 2018, č.j. 7 Afs 76/2017-43).
17. V rozsudku ze dne 16. 8. 2018, č. j. 9 Afs 216/2018–47, který se týká registračního řízení, Nejvyšší správní soud uzavřel, že *„procesní odpovědnost za prokázání skutečností uvedených v přihlášce k registraci spočívá na daňovém subjektu. Ten je povinen tvrzené údaje správci daně doložit, případně vysvětlit, změnit či doplnit. Správce daně je na druhou stranu povinen zkontrolovat správnost údajů a dokumentů, které mu byly poskytnuty. Za tímto účelem je*

oprávněně vyzvat daňový subjekt k předložení dokladů či informací potvrzujících údaje tvrzené v přihlášce. Daňový subjekt nesplní svou důkazní povinnost tím, že předloží jakékoliv dokumenty. Musí se jednat o důkazní prostředky, které objektivně prokazují skutečnosti uvedené v přihlášce k registraci. Splní-li daňový subjekt tuto povinnost, rozhodne správce daně v souladu s § 129 odst. 1 daňového řádu o tom, že daňový subjekt registruje. Bude-li mít správce daně pochybnosti o věrohodnosti, průkaznosti, správnosti či úplnosti důkazních prostředků předložených daňovým subjektem, ve výzvě mu sdělí, na základě jakých skutečností k tomuto závěru dospěl, aby měl daňový subjekt možnost na tato zjištění adekvátně reagovat, případně doplnit dokazování. Nevyrátí-li daňový subjekt sdělené pochybnosti, správce daně v souladu s § 129 odst. 1 daňového řádu rozhodne o zamítnutí registrace daňového subjektu.“

18. Z uvedeného vyplývá, že správce daně byl povinen ověřit před zápisem žalobce do registru plátců DPH, zda splnil zákonem stanovené podmínky, tedy především, zda mu svědčí postavení osoby povinné k dani, tj. zda vykonává ekonomickou činnost (§ 5 zákona o DPH). Krajský soud má za to, že správce daně postupoval zcela v souladu s právní úpravou a judikaturními závěry, když vyzval žalobce ve smyslu § 128 odst. 1 daňového řádu k doložení a prokázání tam uvedených skutečností. Podle krajského soudu se přitom jednalo o skutečnosti, které byly zcela podstatné pro posouzení přihlášky žalobce k DPH, zejména skutečnosti, zda žalobce vykonává ekonomickou činnost, a to alespoň ve fázi přípravy. Z odůvodnění uvedené výzvy přitom zcela jasně vyplývá, z jakého důvodu pojal správce daně pochybnosti. V žádném případě se nejednalo o ničím nepodložené úvahy; z listin doložených žalobcem k přihlášce k registraci DPH skutečně nebylo lze dovodit prokázání výkonu ekonomické činnosti. Lze se v tomto smyslu také ztotožnit s tím, že ani poté, co žalobce reagoval na výzvu správce daně, nerozptýlil důvodné pochybnosti. Lze přisvědčit správci daně a potažmo žalovanému, že listiny, které žalobce doložil, nesvědčí o výkonu *jeho* ekonomické činnosti, ale o činnosti jeho obchodních partnerů, nadto personálně propojených, když z doložených faktur vyplývá, že žalobce měl uhradit závazky vyplývající ze služeb žalobci poskytovaných, tedy nikoliv poskytovaných žalobcem. Krajský soud má dále za to, že jak správce daně prvního stupně, tak žalovaný v napadeném rozhodnutí zcela jasně specifikovali, z čeho dovozují své pochybnosti o účelovosti podané přihlášky k registraci DPH, neboť byly jmenovitě identifikovány společnosti, v nichž jednatel žalobce figuroval jako jednatel a u nichž v rámci registračního řízení byly doloženy obdobné listiny a dále, napadená rozhodnutí obsahují souhrn skutečností a úvah týkajících se působení jednatele žalobce v jiných právnických osobách, u nichž došlo po jejich založení k neplnění daňových povinností. V tomto ohledu není podstatné, komu je přičitatelné následné neplnění povinností takovými společnostmi, podstatné je, že se jedná o skutečnost, která nastává u společností založených jednatelem žalobce, z čehož logicky, jedná – li se o skutečnosti mnohokrát opakované, lze dovodit důvodné pochybnosti správce daně. Ostatně, bylo právě na žalobci, aby takové pochybnosti rozptýlil, k čemuž mu právě sloužila mimo jiné správně formulovaná výzva správce daně. Nelze nechat bez povšimnutí, že až na předložení několika málo listin se reakce žalobce na výzvu správce daně nesla víceméně v oblasti úvah a hypotéz na téma postupu správce daně; neobsahovala však žádné *relevantní* skutečnosti, které by mohly vést k rozptýlení pochybností správce daně.
19. Leží-li procesní odpovědnost za prokázání skutečností uvedených v přihlášce k registraci na daňovém subjektu, tedy žalobci a žalobce svou důkazní povinnost neunesl, je nutné považovat rozhodnutí správce daně i žalovaného za správná.

20. Krajský soud nepovažuje za důvodnou ani námitku nepřezkoumatelnosti napadených rozhodnutí, neboť z nich jednoznačně vyplývá, že důvodem, pro který žalobci byla zamítnuta přihláška k registraci DPH, je neprokázání výkonu ekonomické činnosti, tedy nebyla prokázána základní podmínka pro posouzení žalobce jako osoby povinné k dani podle § 5 ZDPH. Na uvedeném nic nemohou změnit úvahy žalovaného a jeho odkazy na judikaturu SDEU týkající se registraci k DPH ve vztahu k zabránění možného podvodného jednání. Závěry správce daně ani žalovaného si tedy neodporují.

Závěr a náklady řízení

21. S ohledem na uvedené skutečnosti tedy soud shledal žalobu nedůvodnou, a proto ji v souladu s § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
22. O náhradě nákladů řízení mezi účastníky bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s. ř. s., když procesně úspěšnému žalovanému nebyla přiznána náhrada nákladů řízení proti žalobci, neboť jeho náklady nepřesáhly běžnou úřední činnost.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **je přípustná** kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu.

Ostrava 8. října 2020

JUDr. Monika Javorová

předsedkyně senátu